

hmeljar

HIM+AD

GLASILO HMELJARSKE
ZADRUGE z o. j. v ŽALCU

ŽALEC, JANUAR 1947

Leto II.

Štev. 1

Izplačilo hmelja letine 1946

Nekaj nepočkanih zadružnikov nas nadleguje, kdaj bomo izvedli obračun za lanski hmelj in izplačali, kar jim poleg že prejete akontacije še pritiče. Tem kakor vsem ostalim hmeljarjem velja naslednje pojasnilo.

Polovico pridelka, ki ga je prepustilo ministrstvo za zunanjo trgovino naši zadrugi za prodajo, smo vnovčili in tudi že prejeli denar za to blago. Druga polovica pridelka je tudi prodana. To blago še vedno leži v naših skladiščih. Namenjeno je namreč na vodno pot po Donavi, ki pa je zaradi nastopivše zime zamrznila, da je plovba nemogoča. Kupec zato ne more izvoziti nakupljenega hmelja in ga tudi ne odpeklicati. Zadruga prejme, kot je to trgovinski običaj, vedno denar šele po odpremi blaga, kar je povzročilo začasen zastoj v likvidaciji lanske prodaje hmelja.

Zadružnikom sporočamo, da bo tudi ta nevšečnost odstranjena, čim bo Donava spet plovna in bo tako zadruga v doglednem času izplačala tudi še ostanek kupnine za lanski hmelj.

Zimsko obdelovanje hmeljišča

Na gornji naslov bo hmeljar takoj iskal odgovor in si bo mislil: »Pozimi vendar ne obdelujem zemlje, saj je zemlja čisto zmrzla in jo pokriva še celo sneg. Hmeljišče obdelujem od pomladi do jeseni, ko hmelj raste, se ovija po oporah, poganja cvetje in razvije kobule.« Res je, da obdelujemo zemljo v hmeljišču v toplem letnem času, ko so za uspevanje rastline in za obdelavo zemlje ugodni pogoji, kakršnih pozimi ni. Zato imenujemo obdelovanje hmeljišča v teh razmerah tudi poletno obdelovanje. V jeseni pa, ko smo obrali hmelj, osmukali s hmeljevk hmeljevino in hmeljevke postavili v kopice, porezali hmeljevino, raztrosili hlevski gnoj in umetna gnojila po hmeljišču, smo začeli z jesenskim obdelovanjem hmeljišč, ki traja do pomladi.

Zakaj obdelujemo hmeljišče? Zemljo v hmeljniku rahljamo in jo čistimo zato, da pospešujemo razpad in preperevanje kamenja ter trohnenje organskih snovi v zemlji, to je rastlinskih in živalskih ostankov, ki so prišli s hlevskim gnojem ali na kak drug način v hmeljišče. Obdelujemo zemljo tudi zato, da ohranimo trajno rodovitnost zemlje in zalogo vode v njej, da napravimo zemljo sipko in zračno, ter pripravimo drobnim bakterijam vse pogoje za življenje.

Zemlja v hmeljišču je iz drobnega kamenja, ki je razpadlo zaradi preperevanja. Preperevanje kamenja še ni dovršeno, ampak se vedno nadaljuje v ugodnih razmerah. Take ugodne razmere za preperevanje kamenja v hmeljišču napravlja prav obdelovanje zemlje. Razlikujemo mehanično in kemično preperevanje. Pri mehničnem preperevanju zemeljski delci razpadejo in se drobje zaradi toplotnih razlik in mraza. Mraz učinkuje na preperevanje na ta način, da zmrznjena voda v razpokah kamenja poveča nekoliko svojo prostornino. Pod vplivom razširjenja prostornine se razbija kamenje in drugi delci v majhne drobce. Razbijajoči vpliv mraza se pojavi le tedaj, če leži hmeljišče čez zimo v sirovi brazdi. Zato vedno priporočamo odoravanje hmeljišč, kakor tudi rigolanje za nov hmeljski nasad v jeseni ali v začetku zime, da se zemlja pozimi razzebe.

Pri kemičnem preperevanju sodelujejo najbolj voda, ogljikova kislina, kisik in še neke soli. Na razpad zemeljskih delcev pri kemičnem preperevanju obdelovanje zemlje samo le malo vpliva, veliko bolj pa po njem povečano trohnenje in razkroj rastlinskih in živalskih organizmov. Tudi same bakterije in glive povzročajo hitrejše trohnenje, če ima do njih dostop zrak. Z obdelavo tal, obdelovanjem in rahljanjem zemlje se doseže hitrejše zračenje v zemlji. V razrahljani in zračni zemlji dobro delujejo neznatne bakterije, organske snovi hitreje trohniijo in nastajajo pri tem temnejše snovi, ki jih imenujemo »humus«. Humus pripravimo hmelju s hlevskim gnojem. Če ga pri odoravanju plitko zaorjemo, pride do gnoja dosti zraka, se potem tvori tako imenovani blagi humus; ako pa gnoj pregloboko zaorjemo, se vrši razpadanje ob pomanjkanju zraka in tvori se kisli humus. Iz rastlinskih ostankov, ki trohniijo v zemlji, nastanejo iznova rastlinske hranilne snovi in sicer vedno le s pomočjo gnobilnih bakterij.

Zemlji je torej koristen le blagi humus, ki ji daje temnočrno barvo, rahlja težko zemljo in dela lahko zemljo zračnejšo, močno vsrkava vodo in hranilne snovi in zboljšuje peščeno zemljo. Na ta način pripravlja ugodne življenjske pogoje hmeljski rastlini. Za našo peščeno zemljo je najbolj pomembno to, da humus ohranja in zvišuje vodno zalogo, ker so v humuznih snoveh neskončno majhni delci, ki imajo lastnost, da vodo zadržujejo in vežejo peščene delce med seboj.

Zelo ugodno učinkuje humus tudi na težko zemljo, v kateri vode ne zadržuje, ampak napravlja zemljo sipko in zračno. Humus vodo in v njej raztopljene snovi pravilno prevaja, da jih lahko rastlina sprejema. Tudi je humus bakterijam za hrano, zato je zemlja brez njega mrtva in nerodovitna.

Zimska dela v hmeljišču bomo v glavnem opravili s plugom tako, da bomo hmeljišče ob ugodnem vremenu odorali in plitko zaorali hlevski gnoj, nitrofoskal ali apneni dušik, ki smo ga na široko raztrosili po hmeljišču. Tudi bomo gladko preorali njivo, ki smo jo odločili za nov hmeljski nasad, katero nismo mogli pripraviti že v jeseni zaradi stalnega deževja, ter jo bomo pustili v surovi brazdi, da bo napravil še pozni zimski mraz svoje delo. V njej se bo nabrala še zadostna vlaga, katero more zemlja vsrkati le v sirovi brazdi, da bo imela hmeljska rastlina v času potrebe dovolj vodne zaloge, da bo mogla sprejemati hranilne snovi in se krepko držati do obiranja.

Č. F.

O lastnostih našega hmelja

Konec.

Omenjeni aroma je bil v splošnem čist in mil z nevtrilno jakostjo, 4 vzorci so bili ocenjeni z 18 točkami, 4 vzorci z 26 točkami, ostali vzorci pa od 20—25, od 30 dosegljivih točk.

Večina hmelja je bila malenkostno okužena od peronospor, tako da so bile skoro pri vsakem odbite 1—4 točke, kar je bila posledica nezadostnega škropljenja.

Pregled in ocena vzorcev je ponovno pokazala izredno visoko kvaliteto vrednost savinjskega hmelja.

Od 50 ocenjenih vzorcev je bilo poslanih 6 v kemično analizo, in sicer 2 najboljša, 2 srednja in 2 najslabša. Kemična analiza po Wöllmerju je bila izvršena na državni poskusni postaji Weihenstephan — Nemčija.

Ročno ocenjevanje in kemična analiza kažeta sledeče:

Tek. št.	Kraj (št. vzorca)	Obiranje	Vlaga	Barva in finoča	Oblika, rast kobil, itd.	Vsečina lupulina	Aroma	Skupno plus točk	Minus točke bolezn. škodljivi	Skupno do- eženih točk
		1—5	1—5	1—10	1—10	1—30	1—30		0—15	
1.	Vransko (7)	3	5	6	5	26	22	67	3	64
2.	Braslovče (40)	4	4	8	8	24	26	74	2	72
3.	Žalec (26)	3	4	7	6	24	24	68	3	65
4.	Polče (36)	4	4	8	7	20	22	65	1	64
5.	Podvin (35)	3	4	8	6	18	18	57	0	57
6.	Parižlje (21)	3	3	5	6	22	20	59	3	56

	Skupne smole	Mehka smola	Humulon (α kislina)	β kislina plus mehke smole	Trda smola	Grenična vr. po Wöllmerju
1.	19,39	17,22	10,02	7,20	2,16	10,83
2.	18,41	16,14	9,38	6,75	2,28	10,13
3.	18,45	16,06	9,45	6,61	2,39	10,18
4.	16,74	14,41	8,55	5,86	2,33	9,19
5.	16,78	14,74	8,63	6,11	2,05	9,30
6.	19,74	16,16	9,65	6,50	3,58	10,38

Primerjajoč obe oceni, pridemo do potrebnih smernic pri ocenjevanju hmelja, ki so v sledečem pojasnjene.

Vzorci so razporejeni po postopoma upadajočih točkah. Pri prvih štirih vzorcih odgovarja vsota točk kemični analizi vrednosti, izvzemši trde smole. To je, pri upadajočih točkah pada tudi množina mehkih smol in $\frac{1}{3}$ kisline plus mehke smole. Isto velja, male spremembe izuzete, kar se tiče skupnih smol in humulona.

Zadnja dva vzorca št. 5 in 6 z najnižjimi točkami pa kažeta boljše analizo vrednost, kot je bila ocenjena

na pogled. Posebno pa pade v oči vzorec št. 6, ki je prejel samo 56 točk, medtem, ko je po kemični analizi njegova grenična vrednost takoj za najboljše ocenjenim vzorcem.

Iz navednega bi bilo napačno zaključiti, da ena ali druga metoda ocenjevanja ne odgovarja. Vidi se, da je potrebno v gotovih primerih uporabiti obe metodi.

Pripomniti je potrebno, da se pri oceni na pogled, ocenjujejo predvsem zunanji in delno notranji znaki (plus in minus točke). Zunanje znake predstavljajo: obiranje, barva, finoča, oblika in rast kobil, ki pa za popolno ocenitev niso dokončno merodajni. Merodajna je vsebina lupulina in aroma. Seveda pa ni pri kemični analizi aroma upoštevana. Če ima dvoje vrst hmelja isto kemično analizo, potem je odločilna za boljše kvaliteto in s tem boljše vrednost za varjenje, aroma.

Za popolno vrednost neke vrste hmelja so pač merodajne obe oceni in ravno to skupno oceno je savinjski hmelj takozvani »savinjski golding« ponovno odlično prestal, da se ga lahko smatra enega izmed najboljših žlahtnih hmeljev.

Kakovost hmelja je v izvestni meri odvisna tudi od vremenskih okoliščin, zaradi česar tudi ni vsako leto enaka v istih pokrajinah, vendar pa nudijo analize v različnih letih za razne pokrajine slično sliko.

Vse to nepobitno dokazuje, da je slovenski hmelj najbolj bogat na mehkih smolah in zlasti na humulon. Po vseh kemičnih analizah je slovenski hmelj po svoji odlični pivovarski vrednosti eden najboljših sort, ki se gojijo na evropskem kontinentu.

Vse do neke mere

Vsem je znana tista poučna zgodba nespretnega jahača, ki se je dolgo zaman spravljal na konja. Ko je bil z vsemi svojimi podvigi pri kraju, je v skrajni sili obupno vzkliknil: »Vsi svetniki pomagajte!« in se je zagnal z vso močjo na konja. Pa je odletel preko sedla. Pobral se je, počohljaj se za ušesom, pa je preudarno odločil: »Polovica naj jih odstopi!« To pot je srečno pristal v sedlu.

Na tega jahača sem se spomnil, ko sem te dni pregledoval naša hmeljišča in ugotovil, da je še mnogo nepospravljene hmeljevine v njih. Dolgo smo dopovedovali hmeljarjem, da naj nikar ne režejo prezgodaj hmeljevine, temveč naj počakajo, da se hranilne snovi kot zalozna hrana pomaknejo iz nje v štor. Čim je hmeljevina porumenela, je čas, da jo odrežemo, spravimo na kupe in sežgemo. Če pa pustimo, da hmeljevina obleti, ravnamo zelo napačno, ker se drži na listju vse polno bolezenskih klic in škodljivcev, ki jim tako sami pomagamo, da prezimijo v hmeljiščih, kjer se na pomlad razmnožijo in nam povzročajo obilo dela pri zatiranju.

Kako važno je pravočasno uničevanje hmeljevine, je pokazal nenameravani poizkus nemških hmeljarjev v zimi 1944-45. Tedaj so delali v Nemčiji obširne poizkuse, kako dobiti iz hmeljevine tekstilno surovino, ki naj bi nadomestila v vojni manjkajočo juto, konopljo in druga podobna prediva. Po ukazu oblasti so hmeljarji spravili hmeljevino, zrezano na meter dolge kose na ogromne kupe, kjer je čakala na odvoz v tovarno za predelavo. Ker pa se strokovnjakom kljub vsemu večletnemu pri-

zadevanju ni posrečilo najti pravega in dovolj učinkovitega lužila, ki bi sicer omehčalo, toda ne poškodavalo tanke plasti ličja, so ostali ti kupi hmeljevine čez zimo na polju in so jih hmeljarji šele na pomlad odstranili. Posledice so se kmalu pokazale. Tisto leto se je namreč pojavila v takšni meri, kot doslej še nikoli, prosena večša, ki žre mladice in celo vretenca kobul, kar je tudi pri nas že večkrat imelo za posledico, da so listi na koncu kobul porjavili. Da je bilo temu masovnemu nastopu večše krivo predolgo shranjevanje hmeljevine, se je jasno

pokazalo. Čim bliže tem kupom hmeljevine so ležali hmeljniki, tem huje jih je napadel ta škodljivec.

Naj bo ta nauk tudi za nas, da ne odlagamo preveč odstranjevanja hmeljevine iz hmeljišč, ker si tako prihranimo mnogo truda pri borbi z različnimi hmeljskimi boleznimi in škodljivci, zlasti pa s proseno večšo, proti kateri smo zlasti, kadar napade kobule, praktično brez moči in nam more ta škodljivec zelo zmanjšati kvaliteto blaga, to je tisto odliko, na kateri stoji in pade naše hmeljarstvo.

O letini in prodaji našega hmelja v letu 1946

Hmeljarji so se v letu 1946 glede na dejanske razmere kaj dobro pripravili za gojenje rastline. Vsa spomladanska dela so bila pravočasno opravljena, čeprav je primanjkovalo delovne sile. Ko se je rastlina pričela razvijati, je že kazalo, da bo zaradi pomanjkanja padavin pridelek zopet izredno majhen. Zaradi večkratnih, sicer pičlih, toda pravočasnih padavin in zlasti obilnih nočnih ros se je vendar dosegla razmeroma zelo dobra hmeljska letina, ki je po kvaliteti prekašala ostale letnike hmelja, po množini pa ostala nekaj pod normalnim donosom.

Za obiranje hmelja je bilo na razpolago dovolj delovne sile. V veliko pomoč tako hmeljarjem kot obiralcem je bila odobritev polovične voznine za obiralce po naši ljudski oblasti.

Da bi se mogel res prvovrsten pridelek hmelja tudi dobro vnovčiti, za kar so bile potrebne primerne smernice, je s strani Hmeljarske zadruge potovala v hmeljski okoliš ČSR veččlanska delegacija ter si ogledala tamkajšnje hmeljske nasade v svrhu ravnanja pri prodaji našega hmelja. To potovanje je bilo nujno, ker je ugotovilo, da bo zaradi napada čeških hmeljišč po rdečem pajku pridelek veliko manjši in slabše kvalitete kot naš. Zaradi teh dejstev je lahko vztrajala zadruga pri višjih cenah, kot so jih nudili inozemski kupci. Prvotno je nudila trgovina za hmelj komaj 80 din za kg, naložen na ladjo v Trstu. Zaradi vztrajanja zadruge na višjih cenah je prodala hmelj po kvaliteti in možnosti izvoza v sporazumu z Ministrstvom za zunanjo trgovino v Beogradu od 90 do 120 din za kg, naložen na ladjo v Trstu, oziroma franko meja, za neto težo vključno embalaža.

Od navedene cene se še odštejejo stroški, in sicer: embalaža, to je juta, ki stane za 1 kg hmelja 5 din; nadalje obraba vreč od producentov prevzetega hmelja, sortiranje, zveplanje, pakiranje, tehtanje, odprema ter upravni stroški.

Da se bo možno tudi letos pravilno ravnati pri prodaji našega savinjskega hmelja, je nujno, da se potuje ne samo v ČSR, ampak tudi v ostale hmelj pridelujoče države.

Od hmeljarjev je bilo prevzetih 15.760 bal hmelja v skupni teži okrog 6000 metrskih stotov, od tega je bilo preko 80% prve in druge vrste (razlika med prvo in drugo vrsto je bila samo v tem, da je bil hmelj prve vrste svetlozelen, druge pa svetlorumen, oba pa brez rjavih lis). Ostalo je bila tretja vrsta in nekaj malega četrte vrste.

Hmelj letnik 1946 je v celoti prodan ter bi se bila z lahko vnovčila najmanj trikratna množina pridelka. Da je šla prodaja tako gladko od rok, je pripisati izborni kvaliteti hmelja in pa zaupanju, ki ga uživa Hmeljarska

zadruga na svetovnem trgu, katerega si je pridobila s strokovnjaškim in solidnim poslovanjem. Hmeljska trgovina sloni namreč v največji meri na zaupanju, ki si ga je znala pridobiti zadruga.

Da se še izboljša kvaliteta našega savinjskega gol-dinga, ima zadruga v načrtu sledeče:

Selekcijo hmeljske rastline (ki se že izvaja) in s tem v zvezi postavitev laboratorija ter rastlinjaka. Graditev skupnih sušilnic, kjer se bo hmelj v sirovem stanju sortiral po velikosti in strokovnjaško sušil. Na ta način bo odpadlo zamudno in drago prebiranje hmelja, ki se sedaj vrši v hmeljarni. Uvaja se impregnacija hmeljskih drog, s čimer se podaljša življenjska doba hmeljevka za okrog 100%. Primerni bazeni so že gotovi in se začne z impregnacijo takoj, ko bo mraz malo popustil.

Da se olajša delo pri stavljenju hmeljev, se bodo za napravo lukenj uporabljali kompresorji, s čimer se bo to delo skrajšalo in pocenilo.

Pršenje hmelja proti peronospori s sedanji ročnimi škropilnicami in delno z motornimi ali s konjsko vprego je zamudno in negospodarsko. To delo bo potrebno opravljati s samoprevoznimi motornimi škropilnicami, ki bodo hmeljišča ne samo opršile, ampak tudi zameglile, kar je edino pravilno. Za takšno zameglitev je pa potreben med sosedni dogovor, da po možnosti na sosednjih njivah obnavljajo hmeljišča.

Zaradi preusmeritve na smotrnejšo obdelavo hmeljišč se priporoča sajenje hmelja med vrstami vsaj 1,60 m širine, v vrstah pa 1,35 m.

Stanje hmeljskih nasadov napram letu 1945 se je zvišalo za okrog 200 ha. Od tega je v Savinjski dolini okrog 800 ha, v Dravski dolini okrog 25 ha, ter je še vedno za približno 70% nižje od predvojnega stanja, ki se je gibalo preko 2500 ha.

Da prevladujejo v hmeljarstvu prav mali in srednji posestniki, se razvidi iz naslednje statistike:

V območju cele Slovenije je:

2274 pridelovalcev hmelja, od teh

1419 hmeljarjev do 5 ha zemlje (njiv in travnikov)	62,4%
778 hmeljarjev do 11 ha zemlje (njiv in travnikov)	34,2%
58 hmeljarjev do 15 ha zemlje (njiv in travnikov)	2,5%
17 hmeljarjev do 20 ha zemlje (njiv in travnikov)	0,7%
2 kmetijski obdelovalni zadrugi in 1 drž. posestvo	0,2%

Investicije v hmeljarstvu so precej velike in sicer: v sušilnice in zgradbe za hmelj je vloženo okrog 250 do 300 milijonov dinarjev, v hmeljevke in ostale pripomočke pa približno 100 milijonov dinarjev. Za dvig površine hmeljišč na predvojno višino bo potrebno investirati nadaljnjih 170 do 200 milijonov dinarjev samo za hmeljevke brez ostalih stroškov.

Da bo pa mogel hmeljar svoja hmeljišča zopet obnoviti, mu vsestransko pomaga naša ljudska oblast, ki mu traktorske postaje omogočajo pravilno in ceneno rigoliranje zemlje, zadruga mu pa iz državnih gozdov dodeljuje potrebne hmeljevke ter ga oskrbuje s prepotrebniimi umetnimi gnojili.

V tesnem sodelovanju hmeljarjev potom svoje zadruge z državnim sektorjem in našo ljudsko oblastjo si bo hmeljar obnovil svoje nasade na predvojno višino in si tako ustvaril boljše življenjske pogoje, katere mu v vsej meri daje naša ljudska oblast.

Naše gozdarstvo in hmelj

Na prvi pogled se bo komu čudna zdela ta družina, čeprav ve vsakdo, da rase po naših goščah povsod tudi divji hmelj, ki ga bo treba neusmiljeno zatreti, potem ko bomo spravili v matičenjak naše nove Hmeljske selekcijske postaje še to leto po nekaj primerkov raznih oblik tega hmelja za znanstveno delo, da divji hmelj ne bo služil kot stalni gostitelj največjega sovražnika našega hmeljarstva — peronosporne in oplodnik žlahtnega hmelja.

Toda v mislih imam gozdarstvo kot dobavitelja ene najvažnejših investicij: hmeljev. Nimam pri roki statističnih podlag, toda znano je, da gre letno milijone dinarjev za nabavo tega neobhodno potrebnega inventarja. Danes stane na dom postavljena hmeljevka 18 din, kar znese za 1 ha nasada 80.000 din, za vso s hmeljem zasajeno površino pa okroglo 150.000.000 din. Dobra hmeljevka — smrekova kapnica vzdrži prilično tako dolgo, kakor hmeljski nasad, namreč 10 let. Potem pa je treba s hmeljiščem obnoviti tudi hmeljevke.

Te investicije, nadoknaditve prej sperelih hmeljev in pomnoženo težko in drago delo pri postavljanju, poriranju, smukanju in zlaganju v kopice in prekonicevanju so po tujih vzgledih zavedle neke napredne hmeljarje, da so uvajali tudi pri nas hmeljske nasade na žico, ki se pa niso obnesli in to predvsem iz dveh razlogov: nasadi nekatere sorte dosežejo in so dosegale tudi pri nas 20, da, tudi več let. Toda pri nas smo jih iz raznih tehničnih razlogov opustili, ker se investicija žičnice ni rentirala. Glavni ugovor proti žičnicam pa so pogosti silni viharji v našem hmeljskem okolišu, ki so pogosto povsem podrli žičnice in tako uničili ves nasad, dočim se dajo posamezne polomljene hmeljevke brez večje škode spet postaviti.

Ostati moramo torej pri hmeljevkah in gledati, kako bomo prišli čim ceneje do čim boljšega blaga. Poleg drugih nalog skrbi Hmeljarska zadruga tudi za nabavo hmeljev, ki jih kupuje po vsej deželi in zalaga z njimi hmeljarje. Pojem in delo združništva smo pa postavili v novi Jugoslaviji na vse širšo podlago. Zato smo uverjeni, da se da in mora izvesti naslednji načrt: od združne nabave do združne samopreskrbe hmeljev. Okoli in okoli naše doline je dovolj izsek in primernih prisojnih goličav, ki bi se dale pogozditi s primerno trpežno vrsto smrečic v gostem sestoju in bi nam dajale, ko bodo godne za sečnjo, potrebno količino dobrih hmeljev. Gozdarski strokovnjaki pa bi izbrali za naše svrhe primerno vrsto smreke, ki bi jo za spodrast gojili v posebnih drevesnicah morda kar tam, kjer so delavci že vajeni tega posla.

Vem, da porečejo nepočakanci, dobra kapnica potrebuje za vzrast več desetletij in bi še mnogo vode preteklo v Savinji dotorej. Toda ne bodimo podobni tistemu

legendarnemu bedaku, ki je pletel okoli doma plot iz kopriv, ker je vedel, da bo drugo leto že z nosom podpiral zemljo. Zavedati se vendar moramo, da je zemlja večna, ljudstva in rastline trajajo tisočletja in da je človek le kot posameznik sicer res kratkodoben, kot pripadnik ljudske skupnosti pa živi dolge veke v svojih potomcih, za katerih blagor truditi se je ne le dolžnost vsakogar, temveč tudi prijetna zavest, da bodo zanamci lažje in lepše živeli. To, kar želijo in privoščijo vsi poštteni starši svojim otrokom ter se za to trudijo, vendar ne bomo osporavali ali celo odtegovali vnukom.

O lanski svetovni hmeljski letini

Pri tvorbi lanskih izvoznih cen se je naglašalo, da je Amerika lani več pridelala kakor leta 1945 in da prenapete cene kvalitetnih hmeljskih okolišev nikakor ne bi mogle prodreti na svetovnih tržiščih. Spet pa se je pokazalo, da nikomu ne kaže plesati, dokler hmelj ni posušen. Naknadno so namreč prispela poročila, da sta rdeči pajek in uš znižala ameriški hmeljski pridelek za 100.000 metrskih stotov napram letu 1945 in se je tamonjske tržišče učvrstilo. V Angliji je bilo vreme, kakor smo že poročali, skrajno neugodno in sta močno trpeli tako kakovost kakor množina pridelka. Tudi v Franciji je napravil rdeči pajek mnogo škode. Na Poljskem pričenjajo obnavljati hmeljnike, ki jih je vojna tako uničila, da je bilo obdelanih v letu 1945 le 100 ha hmeljišč. Na Češkoslovaškem so kljub raznim uimam, škodljivcem in boleznim pridelali še vedno 100.000 metrskih stotov in je bil pridelek plačan hmeljarjem z ozirom na kakovost po 70 do 90 din za kg. Iz Nemčije so poročila redka. Okupacijske oblasti so si razdelile pridelek okoli 120.000 metrskih stotov. Največji del hmeljišč leži v ameriški coni in so si Zedinjene države zagotovile 45% vsega pridelka. Po vojni zelo prizadeti Belgiji je bil priznan delež 10.000 metrskih stotov nemškega hmelja.

DROBNE VESTI

Pivo v sovjetski petletki zavzema važno mesto. V teh letih ga bodo navarili 42 milijonov hl. Lanska količina je znašala 5 milijonov hl, to je za 50% več kakor leta 1945. Produkcija piva v steklenicah se bo potrojila. Petletni načrt predvideva obnovo 145 od Nemcev porušeni in postavitev 114 novih pivovarn.

Amerika že obira hmelj s stroji. V dolini Yakima vašingtonskega okoliša so lani obrali nad 80% hmelja s stroji. Za to so uporabili 120 prenosnih in 30 neprenosnih obiralnih strojev. Prenosni stroj napravi v dveh deseturnih izmenah delo za 200 obiralcev, streže mu pa 10 ljudi. Neprevozni stroj tehta 18 ton in obere 180 metrskih stotov na dan. Streže mu 12 ljudi, 5 vozov pa dovažja hmeljske rastline. Poročajo, da se je tudi odstotek listja in pecljev znižal od 10,2 na 7,2%. Tudi na Češkem bodo v letu 1947 imeli svoj stroj za obiranje hmelja.

Hmeljarji

nalagajo denar v Savinjski posojilnici v Žalcu, kjer je varno naložen in nosi obresti. Vedno je na razpolago vlagateljem ter se jim ni bati, da jim ga uniči ogenj ali razgrizejo miši.